

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 544
din data de 04.10.2017

Dosar nr. 210/2016

Petiția nr. 1653/21.03.2016

Petent:

Reclamat: Ministerul Justiției

Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: diferențe existente în domeniul promovării în funcție de execuție între magistrați și personalul asimilat magistraților din aparatul CSM și INM și diferențe de punctare la examenul de promovare în funcție de specialitatea aleasă de către aceștia, pe posturi de promovare pentru grad profesional.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

Ministerul Justiției,

Consiliul Superior al Magistraturii,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta declară că este judecător la Tribunalul ...-.. și a participat la concursul de promovare la disciplina "drept administrativ" obținând nota 9,32. Petenta reclamă modalitatea de notare a comisiei de corectare, care a stabilit note de pornire în mod diferențiat, pentru toate disciplinele de drept. Ca exemplificare, pentru disciplina de Drept administrativ notarea a pornit de la 0,625 puncte, iar pentru disciplina Drept financiar notarea a pornit de la 1,375 puncte.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.3169.19.05.2016, a fost citată doamna . . pentru data de 06.06.2016. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.3169.19.05.2016, a fost citat *Ministerul Justiției* pentru data de 06.06.2016. Procedură legal îndeplinită.

6. Prin adresa înregistrată cu nr.3169.19.05.2016, a fost citat *Consiliul Superior al Magistraturii* pentru data de 06.06.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Petenta, judecător cu grad profesional, încadrată în funcție de execuție la Tribunalul ...-..., a participat în luna martie 2015, la concursul de promovare desfășurat de către reclamată la disciplina "drept administrativ", obținând nota 9,32.

8. Petenta afirmă că, la stabilirea rezultatelor, partea reclamată Consiliul Superior al Magistraturii, a stabilit subiectele de concurs și variantele corecte de răspuns, într-un mod care a condus la anularea lor, excepție făcând disciplina de Drept penal. Mai mult, partea reclamată a folosit un sistem de notare diferențiat pentru candidați, notarea pornind de la 0 puncte la drept penal, 0,475 puncte la drept civil, 1,225 puncte la drept comercial, 0,850 puncte la dreptul familiei, 0,625 puncte la drept administrativ, 0,475 puncte la dreptul muncii, 0,525 puncte la drept internațional privat și 1,375 puncte la drept financiar și fiscal.

9. Astfel, petenta a obținut în urma concursului nota 9,32 la disciplina drept administrativ, notarea a pornit de la 0,625 puncte, iar pentru disciplina drept financiar de exemplu, notarea a pornit de la 1,375 puncte. Există astfel, o diferențiere de notare de 0, 75 de puncte între cele două discipline. Petenta este de părere că, unul dintre candidații admiși a obținut un avantaj în urma acestui sistem de notare, fiind ajutat cu o diferență de 0, 75 puncte față de aceasta.

10. Astfel, petenta consideră că dacă ar fi primit de la începutul notării 0,75 de puncte, ar fi depășit media ultimei persoane admise și ar fi reușit obținerea gradului profesional de judecător de Curte de Apel. Ca atare, petenta consideră că examenul nu a fost susținut în condiții de egalitate pentru toți candidații înscriși la concursul de promovare.

11. Petenta consideră discriminatorii diferențele de notare la examenul organizat pentru magistrați și personalul asimilat magistraților din aparatul propriu al părților reclamate. Sistemul de notare după susținerea examenului de promovare în acest sens, nu a fost unul identic pentru toți participanții, nivelul de punctaj de la care s-a pornit notarea a diferit în funcție de specialitate. Petenta solicită instituției CNCD, înlăturarea efectelor discriminării de către partea reclamată.

Susținerile părții reclamate

12. Partea reclamată în speță Ministerul Justiției, invocă excepția lipsei calității procesuale pasive în raport de ambele criterii invocate, respectiv modul de stabilire a notărilor și implicit a rezultatelor care sunt reglementate de Legea nr. 303/2004, privind Statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Normele așa cum sunt prevăzute de lege, se aplică "în mod corespunzător" personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național de Expertize Criminalistice. Examenul de promovare, se poate efectua conform locurilor ocupate de către personal și în limita posturilor vacante existente la Tribunale și Curți de Apel, ori după caz la Parchete.

13. Ca urmare, partea reclamată este de părere că situațiile nu sunt comparabile nici din punct de vedere al numărului personalului separat în cele două categorii profesionale, numărul persoanelor care îndeplinesc funcția de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor cu vocație la promovare este foarte redus față de numărul judecătorilor cu vocație la promovare pe loc. Numărul de locuri scoase la concurs de către

Consiliul Superior al Magistraturii se stabilește cu consultarea prealabilă a ordonatorilor principali de credite, iar alocarea numărului de locuri se realizează de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza unor elemente obiective, respectiv numărul de cauze înregistrate la nivelul gradului de justiție și necesitățile sistemului la un anumit moment dat.

14. Partea reclamată, în speță Consiliul Superior al Magistraturii declară faptul că, petenta invocă discriminarea sa, care ar decurge din modul diferit de notare, notarea fiind aplicată la concursul de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție, pentru promovarea personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor și pentru magistrați.

În speța de față, petenta invocă o discriminare ce decurge din norma juridică, Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și respectiv Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.621/2006, pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare. Mai mult, raportat la obiectul petiției în cauză, fapta de discriminare invocată de petentă este echivalentă cu o problemă de constituționalitate sub aspectul art. 16, din Constituția României. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională, care a stabilit prin Decizia nr. 997/200, că prevederile art. 20 alin. 3 din O. G nr. 137/2000, sunt neconstituționale. Ca atare, partea reclamată este de părere că, sintagma "în condiții de egalitate", folosită de art. 2 din O.G nr. 137/2000, republicată, nu poate fi interpretată decât prin raportare la principiul constituțional al egalității în drepturi așa cum este consacrat de dispozițiile art. 16 din Constituția României. Magistrații și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor reprezintă categorii socio-profesionale distincte, ceea ce justifică stabilirea procedurilor diferite de promovare în funcții de execuție. În acest sens, deși personalul de specialitate juridică este asimilat magistraților în ceea ce privește drepturile și obligațiile acestora, există deosebiri esențiale prin raportare la natura activității desfășurate. În privința concursului de promovare, textul legal de procedură, vorbește de asimilare pentru susținerea acestuia, nu și pentru un număr identic de locuri scoase la concurs sau pentru o procedură similară de promovare. Iar în privința personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, ordonatorii de credite sunt distincți, fiecare apreciind în funcție de bugetul propriu, oportunitatea organizării unui astfel de examen. În cazul promovării pe loc, limitarea numărului de locuri pentru concursul de promovare a magistraților este determinată față de finanțarea posturilor și de faptul că, judecătorii și procurorii, ulterior promovării pe loc, au posibilitatea de a se transfera la instanța sau parchetul corespunzător gradului profesional dobândit. Personalul asimilat nu poate uza de o astfel de procedură precum magistrații. Partea reclamată apreciază că, justificarea determinată de atribuțiile distincte ale celor două categorii de personal, de statutul diferit al acestora, de necesitatea finanțării posturilor din bugetul unor ordonatori de credite distincte, întrunește cerințele de a fi legitimă, obiectivă și rezonabilă.

V. Motivele de fapt și de drept

15. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, Reglementările privind funcțiile de execuție pentru judecători și procurori sunt diferite față de personalul asimilat magistraților din aparatul propriu al CSM și INM. Aceste reglementări izvorăsc din norma juridică, și din Reglementări interne care stabilesc un sistem de notare la concursul de promovare în mod diferit pentru disciplinele de drept alese de către candidați

16. Se admite excepția de necompetență privind acordarea funcțiilor de execuție pentru judecători și procurori în limita posturilor vacante, având în vedere și **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]». Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de

legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative”. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art.18 alin.1) al *O.G. nr. 137/2000*, care prevede: „*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării*”.

17. Colegiul director respinge solicitarea petentei de înlăturare efectelor discriminării, în consecință, se respinge și excepția lipsei calității procesuale active a petentei, având în vedere interesul direct, aceasta a participat la un concurs de promovare, dar existând o diferențiere de punctaj între disciplinele de drept, promovare sa nu s-a mai produs. În situație similară, petenta a obținut nota finală de 9,32, care i-ar fi permis promovarea, prin comparație cu un alt candidat, care a obținut notă mai mică la o altă disciplină. Colegiul director admite în parte excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Justiției, reclamat în ce privește sistemul de notare la concursul de promovare din luna martie 2015.

18. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din *O.G.137/2000*, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

19. Ca atare, Colegiul director constată că, participanții la un concurs de promovare trebuie tratați în mod identic. Astfel, acordarea unui punctaj diferit de pornire în ce privește notarea, reprezintă o diferențiere între candidați. Petenta a susținut examenul de promovare pe funcție de execuție la disciplina drept administrativ. În situația de față, notarea potrivit Regulamentului de desfășurare a concursului a pornit în mod diferențiat pentru participanți, respectiv de la 0 puncte pentru drept penal, 0,475 puncte la drept civil, 1,225 puncte la drept comercial, 0,850 puncte la dreptul familiei, 0,625 puncte la drept administrativ, 0,475 puncte

la dreptul muncii, 0,525 puncte la drept internațional privat și 1,375 puncte la drept financiar și fiscal.

20. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, orice criteriu în esența lui, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamațiilor trebuie să existe un raport de cauzalitate. Astfel că, așa cum este invederat în obiectul petiției, diferențierea dintre participanții la concurs s-a realizat în funcție de specialitatea participanților la concurs. Această specialitate de drept, Colegiul director o încadrează la "orice alt criteriu", iar relația de cauzalitate este evidentă, în speța de față, nota de pornire în notarea disciplinelor. Iar ca urmarea discriminării petentei constă într-un drept afectat, respectiv de promovare în condiții de egalitate, așa cum este prevăzut de O.G. nr. 137/2000, art. 7, cu alin. (d, care prevede; "Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acestuia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege...", „formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională,,.

21. Sistemul de notare la concursul de promovare la care a participat petenta a fost unul diferit și care, a lăsat urmări privind nota de promovare a candidaților, în funcție de specialitatea de drept pentru care s-a optat. Acest lucru, fără tăgadă că reprezintă o discriminare având un raport de cauzalitate între faptă și dreptul încălcat bazat pe criteriul punctelor de la care s-a pornit notarea. Petenta și părțile reclamate au arătat foarte clar, diferența de punctaj de la care s-a pornit notarea în cadrul diferitelor discipline de drept, iar Colegiul director în analiza cauzei, analizează diferențierea clară în sistemul de notare care a existat: "sistem de notare diferențiat pentru candidați, notarea pornind de la 0 puncte la drept penal, 0,475 puncte la drept civil, 1,225 puncte la drept comercial, 0,850 puncte la dreptul familiei, 0,625 puncte la drept administrativ, 0,475 puncte la dreptul muncii, 0,525 puncte la drept internațional privat și 1,375 puncte la drept financiar și fiscal". Pentru o exemplificare mai elocventă a discriminării, Colegiul director face trimitere spre analizarea Hotărârii nr. 386.06.06.2016, ce face obiectul dosarului nr. 706/2015, înregistrat sub nr. 7611/03.12.2015, având o speță analizată similar, dar nu identică.

22. În consecință, sistemul de notare la specialitatea de drept optată de către candidat la concursul de promovare invederat în obiectul petiției, a fost supus analizei de către Colegiul director, creând o discriminare directă pe bază de specialitate, care are ca efect restrângerea exercitării în condiții de egalitate a dreptului de promovare profesională, conform art. 2, alin. (1, coroborat cu art. 7, lit. (d, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare . Colegiul director aplică conform art. 26. alin. (1 din O.G.137/2000, modificată, amendă contravențională în cuantum de 2000 (două mii de lei), Consiliului Superior al Magistraturii. Discriminarea în cauză a fost comisă de către o instituție cu funcții extrem de importante într-un stat de drept. Colegiul director recomandă Consiliului Superior al Magistraturii să elimine pe viitor diferențierile de notare între disciplinele de drept pentru care optează un candidat pentru postul de promovare în funcție de execuție a angajaților din cadrul magistraturii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se admite excepția de necompetență privind acordarea funcțiilor de execuție pentru judecători și procurori în limita posturilor vacante, având în vedere și **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale

2. Se admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Justiției.

3. Respinge excepția invocată de Consiliul Superior al Magistraturii, privind necompetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4. Respinge solicitarea petentei de înlăturare efectelor discriminării.

5. Se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin.1), și art. 7, lit. d), din O.G nr.137/2000, modificată.

6. Aplicarea amenzii contravenționale în cuantum de 2000 (două mii de lei), Consiliului Superior al Magistraturii, conform art. 26. alin. (1 din O.G.137/2000, modificată.

7. Recomandă Consiliului Superior al Magistraturii să elimine pe viitor diferențierile de notare între disciplinele de drept pentru care optează un candidat pentru postul de promovare în funcție de execuție a angajaților din cadrul magistraturii.

8. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

9. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) .. ...

b) Ministerul Justiției, .

c) Consiliul Superior al Magistraturii, ..

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda de 2000 (două mii de lei) se va achita la administrația fiscală din Municipiul București.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

THEODORA BERTZI – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O